

Udskriftsdato: 29. december 2025

KEN nr 10789 af 30/12/2009 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 255-09 om hjælpemidler - foddeformitet - ortopædiske fodindlæg

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500391-09

Ankestyrelsens principafgørelse 255-09 om hjælpemidler - foddeformitet - ortopædiske fodindlæg

Resume:

Der var ret til fodindlæg til en dreng med udtalt knækplatfod.

Begrundelsen herfor var, at drengens lidelse i form af udtalt knækplatfod, hvor længdebuerne var væk, og rullebenet nåede helt ned i underlaget, var en foddeformitet.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 941 af 1. oktober 2009 - § 112, stk. 1 og § 112, stk. 6

Bekendtgørelser:

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 987 af 6. august 2007 om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven -

Sagsfremstilling:

Forældrene til en 8-årig dreng havde søgt om ortopædiske indlæg. Drengen havde udtalt knækplatfod, hvor længdebuerne var væk, og rullebenet nåede helt ned i underlaget.

Kommunen meddelte afslag på ansøgning om fodindlæg, idet lidelsen i form af knækplatfod ikke kunne betegnes som en varig svær foddeformitet.

Forældrene klagede over afgørelsen.

Det sociale nævnhjemviste sagen til kommunen med henblik på fornyet behandling og afgørelse.

Nævnet var enig i kommunens begrundelse i forhold til omfanget af foddeformitet. Nævnet bemærkede, at hjælp til fodindlæg, der i det væsentlige ikke var begrundet i en foddeformitet, skulle vurderes i overensstemmelse med de generelle principper for hjælpemidler, jf. servicelovens § 112, stk. 1.

Sagen blev hjemvist til kommunen med henblik på fornyet behandling efter indhentelse af supplerende oplysninger om drengens motoriske vanskeligheder, herunder vurdering af, om det ansøgte konkret vurderet kunne betragtes som et hjælpemiddel, og om det i givet fald i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, eller i væsentlig grad lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse til Ankestyrelsen, idet kommunen havde behov for at få en afklaring af, om bilag 1 til bekendtgørelsen om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven var udtømmende i forhold til bevilling af fodindlæg.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om fodindlæg kunne bevilges som hjælpemiddel efter servicelovens § 112, stk. 1, når det ikke kunne bevilges efter § 10 i bekendtgørelsen om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at drengen var berettiget til de ansøgte fodindlæg.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at drengens lidelse i form af udtalt knækpladfod, hvor længdebuerne var væk, og rullebenet nåde helt ned i underlaget, var en foddeformitet og således omfattet af § 10 i bekendtgørelsen, jf. bilag 1, pkt. 7.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.